

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/7/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6919010316
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6919010316.4

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí konanom dňa 14.05.2020, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov JUDr. Mária Šuleja a JUDr. Ľubomíra Bušika, PhD., v trestnej veci obžalovanej A. T., stíhanej pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/, c/ Tr.zák., konajúc o odvolaní obžalovanej voči rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 4T/42/2019 zo dňa 07.11.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie obžalovanej A. T. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 4T/42/2019 zo dňa 07.11.2019 bola obž. A. T. uznaná vinnou z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/, c/ Tr.zák. a to za skutok, ktorého sa dopustila tak, že

od 19. 10. 2018 do 25. 03. 2019 v C. L., Slovenská republika a všade inde kde sa zdržiavala, si neplnila vôbec svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť, ktorá jej vyplýva z § 62 ods. 3 a nasl. ustanovení Zákona o rodine číslo 36/2005 Z. z. a na základe § 2 písm.c/ Zákona číslo 601/2003 Z. z. o životnom minime a ktorá jej bola uložená rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 2P/4/2018-59 z 12. 07. 2018, právoplatným dňa 27. 08. 2018 a vykonateľným dňa 10. 08.2018 a to prispievať výživným na svoju dcéru mal. H. H., nar. XX. XX. XXXX v C. L., sumou vo výške po 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa mesačne, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku, vždy do 25-teho dňa toho ktorého, mesiaca vopred pre Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Rimavská Sobota a ktorá jej bola uložená rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 11P/87/2017-20 zo dňa 14. 09. 2017, právoplatným dňa 06. 11. 2017 a vykonateľným 19.10.2017 a to prispievať výživným na svoje dve deti mal. M. T., nar. XX. XX. XXXX v C. L. a A. T., nar. XX. XX. XXXX v C. L., sumou vo výške po 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa mesačne, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku, vždy do 20-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred pre Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Rimavská Sobota, čo predstavuje od 19. 10. 2018 až doposiaľ sumu o výške po 28,08 Eur mesačne na každé dieťa, aj napriek tomu, že za uvedené obdobie na území Slovenskej republiky nikde nepracovala, aj napriek absencii zamestnania nebola evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie na príslušnom Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Rimavská Sobota, oddelení služieb pre občana, nepoberala žiadne štátne sociálne dávky, dňa 25. 03. 2019 pri nástupe do výkonu trestu odňatia slobody v ÚVV a ÚVTOS W., kde sa nachádza doposiaľ nahlásila riadne a zákonným spôsobom plnenie vyživovacej povinnosti ako prednostnej pohľadávky na svoje deti mal. H. H., mal. M. T. a mal. A. T., čím jej vznikol na bežnom zameškanom výživnom za uvedené obdobie celkový dlh na všetky tri deti pre Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Rimavská Sobota vo výške 561,60 Eur, pričom uvedeného konania sa dopustila aj napriek tomu, že bola odsúdená trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota spisovej značky 11T/81/2018 zo dňa 28. 09. 2018, právoplatným a vykonateľným dňa 18. 10. 2018 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona a bol jej uložený nepodmienečný trest

odňatia slobody v trvaní jedného roka so zaradením pre výkon trestu do ÚVTOS s minimálnym stupňom stráženia.

Za toto konanie ju Okresný súd Rimavská Sobota odsúdil podľa § 207 ods. 3 Tr.zák. s prihladnutím na § 36 písm. 1) Tr. zákona, § 37 písm. m) Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona samosudca obvinenú na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že samotná obžalovaná urobila vyhlásenie o vine, v záverečnej reči uviedla, že ju mrzí, že sa jej žalovanú sumu nepodarilo zaplatiť a aj obhajkyňa obžalovanej poukázala na vyhlásenie svojej klientky a preto má za to, že trest vykonáva v súčasnosti z ďalších dvoch odsúdení a požiadala o uloženie minimálneho trestu. Okresný súd ďalej v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že obžalovaná už bola aj v minulosti za obdobné konanie odsúdená a vedela, čoho sa dopúšťa, prizнала sa k danej trestnej činnosti. Druh trestu okresný súd odôvodnil tým, že trest ukladal pri dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, teda vo výmere 14 mesiacov, ktorý jej nariadil vykonať v ústave so stredným stupňom stráženia, keďže takýto trest považoval za primeraný.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote cestou svojej ustanovenej obhajkyne podala odvolanie obž. A. T..

V písomných dôvodoch odvolania uviedla, že je ochotná zaplatiť dlžné výživné v sume 561,60 €, avšak potrebuje istý čas na zadováženie uvedenej sumy, jej cieľom je dosiahnuť naplnenie ustanovenia o účinnej ľútosti, nakoľko zaostané výživné by chcela zaplatiť, keďže by jej vedeli s konkrétnou sumou pomôcť jej príbuzní, konkrétne matka, ktorá však zatiaľ ešte svoj sľub nesplnila.

Ďalej dodala, že je pravda, že sa k trestnej činnosti dozнала, výživné za žalované obdobie nezaplatila z objektívnych a ňou nezavinенých okolností, keďže sa dostala do omeškania s platením, potrebuje však určitý čas, aby mohla dlžnú sumu nahradiť. Preto podala odvolanie s tým, že do rozhodnutia krajského súdu vyrovná zaostané výživné, aby tak zanikla trestnosť činu.

Krajský súd v Banskej Bystrici na podklade podaného odvolania obžalovanej potom nariadil vo veci verejné zasadnutie, ktoré však musel pre neprítomnosť obžalovanej opakovane odročovať, keďže obžalovaná bola prepustená z výkonu trestu odňatia slobody a na adrese trvalého bydliska nepreberala poštu.

Krajskému súdu sa potom podarilo doručiť predvolanie obžalovanej cestou polície, kde toto predvolanie prevzala 22.4.2020 a aj na vlastnej adrese bydliska potom následne 27.4.2020. Na verejné zasadnutie sa však obžalovaná nedostavila a nebola tam prítomná ani jej obhajkyňa, keďže medzičasom zanikli dôvody povinnej obhajoby a krajský súd opatrením z 13.2.2020 túto obhajkyňu oslobodil od povinnosti obhajovať obž. A. T..

Na verejnom zasadnutí krajského súdu dňa 14.5.2020, kam sa ako už bolo vyššie uvedené, obžalovaná nedostavila, bol prítomný len krajský prokurátor, ktorý v konečnom návrhu uviedol, že navrhuje odvolanie obžalovanej zamietnuť, navyše keď nezaplatila výživné napriek opakovaným svojim prisľubom, ale aj vzhľadom k tomu, že urobila vyhlásenie, ktorým fakticky prizнала spáchanie trestnej činnosti.

Krajský súd v Banskej Bystrici potom na podklade podaného odvolania v zmysle § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým podala obžalovaná odvolanie a dospel k záveru, že odvolanie obž. A. T. nie je dôvodné.

Odvolací súd musí konštatovať, keďže obžalovaná na hlavnom pojednávaní dňa 7.novembra 2019 urobila vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Tr.por. a aj svoje odvolanie, ktoré voči predmetnému odsudzujúcejmu rozsudku podala, smerovalo len do otázky trestu, že preto ohľadne právnej kvalifikácie trestnej činnosti ako aj viny obžalovanej tieto okolnosti krajský súd nepreskúmaval, keďže takúto prieskumnú povinnosť mu ani zákon neukladal.

Tak ako to už bolo uvedené, samotné odvolanie obžalovanej smerovalo do otázky uloženého trestu, resp. do doby, aby obžalovaná predĺžila čas od rozhodnutia okresného súdu do rozhodnutia krajského súdu, kedy jej snahou malo byť uhradenie zameškaného výživného. V tomto smere krajský súd nad rámec

svojej povinnosti jej aj zaslal výzvu, v ktorej ju upozornil na možnosť uhradenia výživného a tak vyhnutiu sa postihu za trestnú činnosť, pričom od odsúdenia okresným súdom ku dňu rozhodnutia krajského súdu uplynula doba viac ako 6 mesiacov a naviac obžalovaná dňa 10.1.2020 bola podmienične prepustená z výkonu trestu odňatia slobody, to znamená, že mala viac ako 4 mesiace na to, aby sa jej podarilo získať peniaze na uhradenie zameškaného výživného zo slobody.

Krajský súd musí konštatovať, že v tomto smere obžalovaná súdu nepredložila žiadny dôkaz, že by tak urobila a poškodená strana takúto skutočnosť súdu nesignalizovala.

Naviac je potrebné uviesť, že samotná obžalovaná urobila vyhlásenie, ktorým fakticky priznala svoju vinu a v tomto smere preto aj krajský súd nemohol akceptovať ďalšiu obranu obžalovanej, že trest, ktorý je jej uložený, je prísny, resp. postačujúci popri tých predchádzajúcich trestoch, ktoré vykonávala v čase rozhodovania prvostupňového súdu.

Keďže sa potom krajský súd nemohol stotožniť s dôvodmi odvolania obžalovanej, že uložený trest jej neprímerane prísny, resp. že treba trestné stíhanie voči nej zastaviť, keďže pominula trestnosť činu, musel potom jej odvolanie ako nedôvodné zamietnuť postupom podľa § 319 Tr.por., keďže obžalovaná nielenže neprišla na verejné zasadnutie, ale ani nepredložila žiadny dôkaz o tom, že by dlžné výživné v dobe od rozhodnutia prvostupňového súdu uhradila.

Uložený trest vo výmere 14 mesiacov je podľa názoru odvolacieho súdu tiež správny a zákonný, keďže tento trest je takmer na samej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, obžalovaná už bola v minulosti za obdobnú trestnú činnosť stíhaná a bola aj vo výkone trestu odňatia slobody a preto neprichádzalo do úvahy ani to, aby jej tento trest bol prípadne podmienične odložený na určitú skúšobnú dobu.

Z týchto dôvodov preto krajský súd rozhodol vo veci tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.